

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ СПІЛЬНИХ «ЗЕЛЕНИХ ІНІЦІАТИВ» В БІЛОРУСЬКОМУ ТА УКРАЇНСЬКОМУ АГРОЕКОТУРИЗМІ НА МІСЦЕВОМУ РІВНІ

Спринчак А. І.,

*к.с/г.н., доцент, Інститут підприємницької діяльності, м.Мінськ, Білорусь,
e-mail: sprinchak.anatoliy@mail.ru*

Як в Україні, так і в Білорусі, в даний час поширюється діяльність різних громадських організацій, які ставлять собі за базовою метою забезпечення сталого розвитку місцевих громад на основі принципів «зеленої економіки». Незважаючи на досягнуті певні успіхи в цьому напрямі підприємницької діяльності, на практиці, як і раніше залишаються складні проблеми, пов'язані, в першу чергу, з виходом на повну (часткову) самоокупність агротуристичних проєктів, що реалізуються у сфері соціально-орієнтованого бізнесу.

Однією з головних причин, що заважають подальшому стійкому зростанню компаній, що займаються різними видами агротуристичної діяльності на місцевому рівні, є обмеженість можливостей «масштабування» бізнесу, недостатня розвиненість споживчого ринку агротуристичних послуг, низький рівень міжнародної підприємницької кооперації в цій сфері на території України і Білорусі.

На думку автора, незважаючи на погрози вірусної пандемії, суперечності в політиці і економіці, прийшов час активізувати діяльність, як міжнародних спонсорських організацій, туристичних бізнес-спілок, органів місцевого самоврядування, так і представників малого агротуристичного бізнесу на місцях, спрямовану на забезпечення стійких взаємозв'язків між усіма учасниками потенційних бізнес-процесів, починаючи від формування нових міжнародних угод і, закінчуючи укладанням договорів про спільну співпрацю між господарюючими агротуристичних суб'єктами України та Білорусі на місцевому рівні.

Автор пропонує в рамках міждержавного соціального партнерства на рівні керівництва Інституту підприємницької діяльності (Мінськ) і Університету «КРОК» (Київ), за підтримки зацікавлених місцевих регіональних спільнот, розглянути питання створення на умовах самоокупності та самофінансування українсько-білоруського Центру студентських «зелених ініціатив».

Чому це актуально? Відповідь досить проста і переконлива: 1) майбутнє – за молодим поколінням; 2) майбутнє – за збереженням природної спадщини; 3) майбутнє – за інформаційно-технологічним розвитком місцевих громад. Всі три названих фактора взаємопов'язані. І хтось повинен бути в авангарді прийдешніх світових подій, пов'язаних з глобальною трансформацією соціально-економічної сфери на принципах «зеленої економіки». Хто, якщо не ми, слов'яни-першопрохідці?

Яка головна мета запропонованого до розробки та впровадження соціально-орієнтованого підприємницького проєкту? Вона полягає в запуску перманентного, фінансово окупається процесу кластерного розвитку сфери

агроекотуризму, що фінансово окупається, на основі сучасних інформаційних і виробничих технологій. Даний процес повинен безперервно розвиватися, масштабуватися, залучати до сфери своїх інтересів нові господарюючі суб'єкти і в Україні, і в Білорусі. В кінцевому рахунку немає нічого дорожчого за здоров'я людини, в тому числі душевної рівноваги в контакті зі здоровим природним середовищем.

Які основні завдання? Це, перш за все:

- створення ініціативної групи зацікавлених офіційних осіб і представників агроекобізнесу;
- розробка первинної бізнес-моделі Центру студентських «зелених ініціатив»;
- проведення цільового маркетингового дослідження для вивчення потенційних проблем (ризиків) і можливостей розвитку організації;
- вивчення особливостей механізму фінансування проекту на умовах самоокупності;
- проведення в мережі Інтернет PR- заходів з розвитку позитивної громадської думки в регіонах щодо нових «зелених ініціатив»;
- створення і розвиток власного Інтернет-порталу;
- проведення необхідних освітніх практико-орієнтованих заходів;
- безперервна кадрова робота в студентському і викладацькому середовищі;
- створення інноваційного фонду розвитку «зелених ініціатив».

Тут можна також розглядати і ведення освітнього екоагроінжиніринга, і створення віртуальної навчально-виробничої лабораторії з оцінки якості та безпеки «зелених послуг», створення міжсезонної школи екологічного агробізнесу, організацію практичних стажувань в країнах-сусідах, популяризацію екологічного агробізнесу в регіонах тощо. Завдань за проектом, насправді, значно більше. Але вони краще проглядаються в ході реалізації заходів, що проводяться.

Окремо хочеться сказати про потенційних «плюсах» і «мінусах» даного проекту. Позитивною стороною даного проекту є, перш за все, створення нових можливостей взаємовигідного співробітництва білоруського та українського вузівських спільнот із застосуванням практико-орієнтованого підходу, з виходом на реальний практичний результат. Його можна вимірювати як залученими грошима, так і кількістю нових робочих місць в білоруських і українських регіонах.

Можливою проблемою для розгляду та впровадження даного проекту може стати негативна позиція вищого керівництва в зв'язку з пандемією і поруч тимчасово виниклих політичних проблем в сфері міждержавного співробітництва. Але тут на нашому боці часовий чинник: фаза обговорення даної ініціативи буде протікати поступово, а це дозволить запропонувати в перспективі нові аргументи його доцільності.

Автор готовий до сприйняття можливого песимізму з боку потенційних експертів щодо представленої тут інформації. Але, будучи діючим підприємцем

в даній сфері діяльності, залишає за собою право заявити про перспективність і доцільність даного підходу до розвитку агроекотуризму в регіонах з урахуванням нових ринкових тенденцій.